

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobkyně: **M. K.,** zast. JUDr. Petrem Neubauerem, advokátem se sídlem Na Sadech 4/3, České Budějovice, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Českých Budějovicích,** se sídlem Lidická 124/11, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2015, č. j. ZKI CB-O-15/177/2015, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Ing. J. K.**, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 2. 2016, č. j. 10 A 100/2015 – 34,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků ani osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému v záhlaví. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatelky a potvrdil rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrálního pracoviště Česká Krumlov (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 10. 11. 2014, č. j. OR-182/2014-302/3, kterým nebylo vyhověno nesouhlasu s neprovedením opravy, neboť vytýkaný nedostatek není chybou v katastrálním operátu dle § 36 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění účinném v posuzované době (dále jen „katastrální zákon“), a bylo

potvrzeno, že evidence lomových bodů hranice stavební parcely č. 2 v k. ú. Štěkře (dále jen „stavební parcela č. 2) zůstane beze změny.

[2] Stěžovatelka podala u správního orgánu I. stupně dne 7. 1. 2014 podání nazvané *Věc: Oprava chyby katastru v katastrálním území Štěkře*, z něhož po doplnění ze dne 26. 2. 2014 správní orgán I. stupně usoudil, že jde o zpochybnění správnosti evidence hranice stavební parcely č. 2 vzhledem ke stavu, který byl evidován v roce 1988 po provedení mapování ZMVM (základní mapa velkého měřítka). Správní orgán I. stupně nejprve podle § 36 odst. 3 katastrálního zákona oznámil, že návrh na opravu chyby neprovedl a po nesouhlasu s tímto oznámením ze dne 28. 7. 2014, který stěžovatelka v návaznosti na to podala, neshledal důvody ke změně svého právního názoru ani v rozhodnutí podle § 36 odst. 4 katastrálního zákona. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že s neprovedením opravy souhlasí.

[3] Krajský soud rozhodnutí žalovaného potvrdil. Vymezil, že stěžovatelka spatřuje nesprávné geometrické a polohové určení stavební parcely č. 2 zobrazené v katastrální mapě v tom, že při stanovení hranic pozemku bylo vycházeno z vnějšího obvodu budovy daného zdí domu v průniku s terénem, přičemž nebyl vzat v úvahu střešní přesah, ostění oken a sokl domu.

[4] Soud vyšel z náčrtu z místního šetření č. 15 z roku 1985 (dále jen „náčrt č. 15“) a ze záznamu podrobného měření změn č. 44 a konstatoval, že v náčrtu č. 15 je zobrazena šíře střešního přesahu a je z něj zřejmé, že střešní přesah se nachází mimo stavební parcelu č. 2. Okolnost, že střešní přesah je součástí stavby, ještě neznamená, že hranice stavebního pozemku odpovídá tomuto přesahu, jestliže hranice pozemku, konkrétně zdi, byly jednoznačně seznatelné.

[5] Katastrální úřad je evidenčním orgánem, jehož úkolem je evidovat údaje podle právních podkladů v katastru nemovitostí. Ve spisové dokumentaci katastrálních orgánů se nenachází žádná listina, kterou by bylo doloženo, že hranice stavební parcely č. 2 má jiné geometrické a polohové určení, než jak je v grafických operátech katastrálního úřadu zaznamenáno, tedy, že stěžovatelce vlastnicky náleží část pozemku nacházejícího se pod střešním přesahem, případně že hranice stavební parcely probíhá v jiném místě se zřetelem k ostění a soklu budovy. Bez listiny, kterou by byl dokumentován průběh hranice na jiném místě, než jak je vyznačeno v grafickém operátu, nesmí katastrální orgán žádnou změnu ve svých evidencích provést. Změna výměry této parcely je v napadeném rozhodnutí vysvětlena výpočtem ze souřadnic zpřesněných lomových bodů hranic parcely, v důsledku čehož došlo též k upřesnění velikosti pozemku. Výměra pozemku není závazným údajem katastru nemovitostí.

[6] Dále soud konstatoval, že žalobní tvrzení, že v náčrtu č. 15 není správný zákres hranice parcely po vnější obvodové stěně stavby, ale že tuto hranici tvoří přesah střechy, náčrtu č. 15 neodpovídá. Hranice pozemku je vymezena po obvodu budovy č. p. 2, střešní přesah 0,20 metru byl zjištěn a je vyznačen nad sousední parcelou. Považoval za podstatné, že pro pořízení náčrtu nedošlo k žádné změně hranice jak v grafickém znázornění, tak ve skutečném průběhu hranice v terénu. Údaj o průběhu této hranice proto katastrální úřad eviduje v souladu s listinami, které má založené ve své dokumentaci.

[7] Pro úsudek o tom, jsou-li dány důvody pro aplikaci § 36 odst. 1 katastrálního zákona je rozhodné, že v terénu nenastala žádná změna v průběhu hranic, tato změna nastala pouze v označení lomových bodů a projevila se též ve výměře parcely. Nejedná se proto o zřejmý omyl, tak jak tento pojem vyložil Nejvyšší správní soud. Není tu žádný zápis o údaji, který by neodpovídal listinám obsaženým ve spisové dokumentaci katastrálního úřadu. Proto žádný zřejmý omyl, ani zjevná chyba nenastala. Do majetkové sféry stěžovatelky napadeným rozhodnutím zasaženo nebylo. K opravení výměry pozemku došlo se zřetelem k upřesnění lomových bodů rozhodných pro geometrické určení pozemku. Soud proto uzavřel, že napadené rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s § 36 katastrálního zákona.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[8] Proti rozsudku krajského soudu podala stěžovatelka kasační stížnost z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[9] Po obsáhlé rekapitulaci dosavadního průběhu správního i soudního řízení uvedla, že je přesvědčena, že se krajský soud v rozsudku, ani žalovaný ve svém rozhodnutí, nevypořádal s námitkami a důkazy, které v řízení uplatnila. Konkrétně uvedla, že se nevypřádaly s důkazem, že v náčrtu č. 15 je stavební parcela č. 2 vyznačena mimo jiné tenkou čárou, která je tzv. slučkou - značkou „S“, a je součástí pozemku č. 2 včetně přesahu v rozsahu 0,2 metru.

[10] Navíc z nákresu z roku 1931 vyplývá, že v něm je zachycena hranice stavební parcely č. 2 včetně přesahu a soklu, tedy tento pozemek je o 20 cm širší, než nyní. To vyplývá ze zákresu části hranice stavební parcely č. 2 s hranicí pozemku 337 (nyní p.č. 337/3 v k.ú. Štěkře) v části, která navazuje na stavbu č. p. 2 na této stavební parcele postavené, a která je tvořena zídkou se soklem o rozměru cca 20 cm. Tento sokl je na nákresu znázorněn tenkou čárou a slučkou. Zídka je postavena zároveň se stěnou budovy č. p. 2 na stavební parcele č. 2 a je tedy zřejmé, že jak sokl, tak přesah budovy se soklem je v tomto nákresu z roku 1931 zachycen.

[11] Ke změně výměry stavební parcely č. 2 došlo tak, že lomový bod je umístěn na zdi budovy č. p. 2 na ní postavené ve výšce, kde se již sokl nenachází, a tudíž došlo ne k upřesnění lomového bodu, ale k jeho přesunutí o rozměr soklu a přesahu v neprospěch stěžovatelky, a tím i ke změně hranice stavební parcely č. 2. Náčrt č. 15 je pak pořízen poté, co došlo k odstranění soklu, a tudíž není již v tomto náčrtu patrný, ale naopak je zde nadále patrný přesah střechy, a to v rozsahu 20 cm. Navíc i z dalších údajů katastru nemovitostí vyplývá, že výměra stavební parcely č. 2 byla 559 m².

[12] Má tak za to, že se soud v napadeném rozsudku nevypořádal se všemi jejími námitkami a že z provedených důkazů vyplývají závěry zcela opačné. S ohledem na uvedené navrhla, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[13] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti setrval na svých závěrech. Konstatoval, že stěžovatelka v kasační stížnosti neuvedla žádné nové skutečnosti, které by nebyly předmětem řízení již u správního orgánu I. stupně. Reagoval na popis průběhu správního i soudního řízení i na kasační námitky a upozornil, že stěžovatelka svou žádostí po orgánech katastru požaduje změnu evidovaného stavu na stav, pro který není v evidenci katastru jediný podklad. Ze žádné listiny nebo z výsledku zeměměřických činností v celé dokumentované historii katastrálních evidencí neexistuje jediný podklad, který by přisvědčil jejímu tvrzení. Katastrální úřad nemůže měnit obsah katastru jen na podkladě neurčitého tvrzení jednoho z vlastníků. Stěžovatelce není možné vyhovět, neboť orgány katastru by přestaly vlastnické právo evidovat a začaly by o něm rozhodovat.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[14] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatelka je zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Na základě kasační stížnosti přezkoumal napadené rozhodnutí krajského soudu v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnila stěžovatelka v podané kasační stížnosti, a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[15] Soud se nejprve zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí. Vlastní přezkum rozhodnutí je totiž možný pouze za předpokladu, že napadené rozhodnutí splňuje kritéria přezkoumatelnosti. Tedy, že se jedná o rozhodnutí srozumitelné, které je opřeno o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč krajský soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je natolik závažnou vadou, že by k ní byl povinen soud přihlédnout i bez námitky, z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

[16] Veškerá výše uvedená kritéria napadené rozhodnutí splňuje. Jedná se o srozumitelné rozhodnutí opřené o dostatek relevantních důvodů. Je z něj zřejmé, proč krajský soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

[17] Nepřezkoumatelnost stěžovatelka spatřuje v tom, že se žalovaný ani krajský soud nezabýval důkazem – náčrtem č. 15, když k tomu konkrétně uvádí: „*V náčrtu č. 15 je ovšem parcela č. st. 2 vyznačena mimo jiné tenkou čárou, která je tzv. slučkou - značkou „S“ součástí pozemku p.č. st. 2 včetně přesahu v rozsahu 0,2 metru.*“ Námitka je poněkud hůře srozumitelná, nicméně ji Nejvyšší správní soud chápe tak, že se stěžovatelka dovolává toho, že zakreslený přesah střechy je prostřednictvím tzv. slučky a tenké čáry učiněn součástí stavební parcely č. 2.

[18] Předně je třeba konstatovat, že stěžovatelka tuto konkrétní argumentaci v žalobě ani v průběhu správního řízení nevznesla. Nebylo by tedy možné vyčítat žalovanému, a následně ani krajskému soudu, že se k existenci tzv. slučky v náčrtu č. 15 nevyjadřoval. Není úkolem správních orgánů ani krajského soudu domýšlet, co všechno by mohli účastníci řízení namítat, a vyjadřovat se ke všem potenciálně možným námitkám.

[19] Kasační soud však navzdory uvedenému nesouhlasí s tím, že by se žalovaný a krajský soud náčrtem č. 15 nezabývaly, i když konkrétně existenci slučky neposuzovaly.

Krajský soud ve svém rozsudku výslovně uvedl, že *„[p]ro souzenou věc je rozhodný náčrt z místního šetření č. 15 z roku 1985, který střešní přesah zobrazuje, je označena jeho šíře a tento střešní přesah nachází se mimo stavební parcelu č. 2. Okolnost, že střešní přesah je součástí stavby, ještě neznamená, že hranice stavebního pozemku odpovídá tomuto přesahu, jestliže hranice pozemku, konkrétně zdi, byly jednoznačně seznatelné.“* Krajský soud se tedy náčrtem č. 15 nejen zabýval, ale výslovně zohlednil i okolnost, že na náčrtu je zobrazen přesah hranice pozemku, a to navzdory tomu, že tato skutečnost nebyla stěžovatelkou jakožto žalobkyní namítána v žalobě. Taktéž žalovaný vzal náčrt č. 15 v potaz, dokonce taktéž poznamenal, že byl *„doměřen i střešní přesah 0,2 m na západní a východní straně budovy“*, ale jelikož neshledal žádný problém, blíže se náčrtem ve svém rozhodnutí nezabýval.

[20] Protože rozsudek byl shledán přezkoumatelným, lze přistoupit k vypořádání dalších uplatněných námitek.

[21] Stěžovatelka se domáhala opravy chyby v katastrálním operátu dle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Podle tohoto ustanovení *[n]a písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru.* Nejvyšší správní soud se výkladu tohoto ustanovení v minulosti opakovaně věnoval. Byť se jeho dosavadní judikatura vztahuje k dřívější právní úpravě obsažené v § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), lze z ní obecně vycházet, neboť právní úprava opravy chyby byla v téměř nezměněné podobě převzata do současného katastrálního zákona. I v projednávané věci je proto třeba trvat na dříve vysloveném požadavku, aby opravou chyby v katastrálním operátu došlo k nastolení souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji, tedy údaji v katastru a údaji dle listin založených ve sbírce. Odstranění rozporů mezi nimi je totiž smyslem a účelem tohoto institutu (srov. např. rozsudky ze dne 8. 8. 2006, č. j. 2 As 58/2005 – 125, publ. pod č. 986/2006 Sb. NSS, ze dne 24. 4. 2013, č. j. 7 As 131/2012 – 32, publ. pod č. 2902/2013 Sb. NSS, nebo ze dne 25. 2. 2011, č. j. 5 As 88/2009 – 75). Mění se tedy údaje evidované v katastru, aniž by se tak mohlo založit či pozbýt vlastnické či jiné právo k nemovitosti. Tento závěr není výrazem nedotknutelnosti činnosti správního orgánu a vyloučení možnosti kontroly či nápravy jeho postupu, nýbrž odráží odlišnou roli správních orgánů a soudů rozhodujících v občanském soudním řízení, kdy prvním z nich náleží pouhá evidence práv k nemovitostem v katastru na základě předložených listin a druhým z nich náleží v případě nejasností rozhodování o tom, komu ve skutečnosti právo náleží (viz rozsudek ze dne 14. 3. 2011, č. j. 4 As 34/2010 – 41).

[22] Postupem podle ustanovení katastrálního zákona při tom nelze napravit jakýkoliv nesoulad mezi evidovanými údaji a skutečností. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 3. 2013, č. j. 7 As 187/2012 – 31: *„Pokud subjekt namítá existenci chyby, která je nejasná nebo sporná, může se ochrany svých práv domoci především u civilních soudů, například cestou žaloby na určení existence jím tvrzeného práva [§ 80 písm. c) o. s. ř.]. Závěr o tom, že tvrzená chyba v údajích evidovaných v katastru nemovitostí není zřejmým omylem, tedy sám o sobě nemůže být považován za odmítnutí spravedlnosti. Subjekt dotčený touto chybou má vždy otevřenu cestu, jak se u soudu domoci věcného přezkumu toho, zda mu dané právo svědčí či nikoliv.“*

[23] Institut opravy v katastrálním operátu tedy slouží k uvedení údajů v katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin. Mění se jím evidované údaje, aniž by se tak mohlo založit či pozbýt vlastnické či jiné právo k nemovitosti. Opravou má být pouze dosaženo souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji. Pro opravu výše specifikovaného charakteru neshledaly ani správní orgány ani soud v posuzovaném případě podmínky či důvody.

[24] Konkrétně se kasační námitka týká toho, že vytýkanou změnou nedošlo ke zpřesnění lomového bodu, ale k jeho přesunutí o rozměr soklu a přesahu střechy. Přesah střechy má být patrný z nákresu č. 15, kde je vyznačen výše zmiňovanou slučkou. Krajský soud k tomu uvedl, že z nákresu č. 15 vyplývá, že hranice pozemku je vymezena po obvodu budovy č. p. 2, střešní přesah 0,2 metru byl zjištěn a je na náčrtu vyznačen, ovšem z žádných podkladů neplyne, že by měl tvořit hranici pozemku. Okolnost, že střešní přesah je součástí stavby, ještě neznamená, že hranice stavebního pozemku odpovídá tomuto přesahu. V kasační stížnosti bylo pouze zopakováno, že hranice pozemku je tvořena střešním přesahem s odkazem na náčrt č. 15 a další údaje z katastru nemovitostí, z nichž má vyplývat, že výměra pozemku byla 559 m². Přestože krajský soud se s namítanými skutečnostmi vypořádal, stěžovatelka v kasačním řízení bližší argumentaci nepřinesla, kromě poukazu na údajnou slučku.

[25] Řízení o kasační stížnosti je ovládáno dispoziční zásadou (§ 109 odst. 4, věta před středníkem, s. ř. s.), a proto kvalita a preciznost ve formulaci obsahu stížnostních bodů a jejich odůvodnění v kasační stížnosti v podstatě předurčuje obsah rozhodnutí kasačního soudu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2011 č. j. 1 As 67/2011 – 108, a ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004 – 54). *Ex officio* posuzuje kasační soud pouze to, zda nebylo řízení před krajským soudem zmatečné, zda nebylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, není-li napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, anebo zda rozhodnutí správního orgánu není nicotné (§ 109 odst. 4, věta za středníkem, s. ř. s.).

[26] Soud s ohledem na nekonkrétnost kasační námitky může pouze uvést, že stejně jako krajský soud shledal v náčrtu č. 15 střešní přesah, ale stejně jako krajský soud zastává názor, že tento se nachází mimo posuzovaný pozemek. Ani kasační argumentace tzv. slučkou není důvodná. Z náčrtu č. 15 je zcela patrné, že střešní přesah se nachází mimo hranici stavební parcely č. 2, a není s ní spojen slučkou. Slučka, tedy značka „S“ je z nákresu patrná pouze mezi stavební parcelou č. 2 a kolnou, vedlejším neidentifikovaným objektem a dvorem. Mezi hranicí pozemku a vyznačením přesahu střechy se slučka nenachází. V tomto bodě je kasační tvrzení nepravdivé, a tudíž mu není možné přisvědčit. Stejně tak je nepravdivé tvrzení, že by byla čára mezi střešním přesahem a zbytkem parcely tenká. Uvedená čára je jednoznačně tučná. Stejný závěr, tedy že přesah střechy není součástí zkoumané parcely, ostatně vyplývá i z detailu H (na náčrtu č. 15), na nějž upozornil již krajský soud. V tomto detailu totiž střešní přesah ani není vyznačen. Kasační soud tedy ve shodě s krajským soudem dospěl k závěru, že střešní přesah dle náčrtu č. 15 není součástí stavební parcely č. 2. Stěžovatelka nepřinesla žádnou relevantní argumentaci, proč by tomu mělo být jinak.

[27] Nad rámec uvedeného soud poznamenává, že mu není zřejmé, proč stěžovatelka požaduje navrácení stavu, který byl v katastru nemovitostí evidován v roce 1988 (tento

závěr vyvodily z podání zástupce stěžovatelky správní orgány, obsah těchto podání takto chápe i Nejvyšší správní soud, a stěžovatelka ho nezpochybnila), a současně nelogicky zpochybňuje místní šetření provedené v roce 1985 (viz žalobu), jehož výsledkem byl právě náčrt č. 15 a které bylo podkladem právě pro stav zaevidovaný v roce 1988. Tato její tvrzení si dle soudu vzájemně odporují.

[28] Dle kasační stížnosti dále již z nákresu z roku 1931 vyplývá, že je v něm zachycena hranice stavební parcely č. 2 včetně přesahu. Soudu není zřejmé, jak by tato skutečnost mohla ovlivnit výsledek kasačního řízení. Nejvyšší správní soud přezkoumává pravomocná rozhodnutí krajských soudů, případně je oprávněn za určitých okolností hodnotit rozhodnutí správních orgánů. K nákresu z roku 1931 krajský soud pouze uvedl, že mezi výsledkem měření z roku 1985 (náčrt č. 15) a předchozími nákresy z let 1919 a 1931 není žádný rozpor. Žalovaný pak nákres z roku 1931 ve svém rozhodnutí vůbec nezmínil. Za tohoto stavu není soudu zřejmé, proč by se měl nákresem z roku 1931 podrobněji zabývat, když ani příslušné orgány v hierarchii před ním tento nákres nepovažovaly za podstatný pro posuzovanou věc a stěžovatelka se jej nedovolávala. Pokud se stěžovatelka domáhala navrácení stavu v katastru nemovitostí do stavu evidovaného v roce 1988, je skutečně pro věc rozhodující náčrt č. 15 z roku 1985 a nákresy z předchozích let nejsou podstatné. Stěžovatelka v kasační stížnosti ani nijak nevysvětluje, proč vede svou argumentaci tímto směrem a proč ji považuje za podstatnou a hodnou zkoumání kasačním soudem. Jelikož soud neshledal žádný důvod pro zkoumání nákresu z roku 1931, námitkou se blíže nezabýval.

[29] Pro úplnost soud doplňuje, že podklady předloženými osobou zúčastněnou na řízení bez jakéhokoli tvrzení či alespoň odkazu na kasační tvrzení se blíže nezabýval.

IV. Závěr a náklady řízení

[30] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. podanou kasační stížnost zamítl. O věci při tom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

[31] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka, která neměla v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly. Výrok o náhradě nákladů řízení v případě osob zúčastněných na řízení se opírá o § 60 odst. 5, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Soud v dané věci osobě zúčastněné na řízení žádné povinnosti neuložil. Z uvedených důvodů rozhodl, že žádný z účastníků ani osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. ledna 2017

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu